Ч. 35. Середа 28 (15) лютого 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

П. Міністер скарбу Залеский про нові податки. — Політичне положене на Угорщині. — Бомбардоване Бейруту.

Фінансова комісия палати послів зібрала ся вчера по полудни на наради над податковими предложенями правительства.

Міністер скарбу Залеский підніс конечність зрівноважения ростучих потреб держави і країв в дорозі підвисшення звичайних доходів. Міністер вказує на трудности при переведеню великих ждучих полагоджения задач, як також на осторожність, яку треба задержати при операциях кредитових на цілі інвестицийні і заявляє, що великі социяльно-політичні і господарчі задачі, які мають найти покрите в нових жерелах доходів, треба означити всі яко народні конечности.

Бесідник вказує на критичне положене фінансів краєвих, котрих санация була би можлива в дорозі відданя їм податків від пива і горівки. Заповідає підвисшене тих податків, відтак цілий ряд нових податків, як податок від дивиденд і тантием, нове управильнене податку спадкового, податки від тоталізатора, шампана і автомобілів. Вкінци обговорював бесідник подрібно всі ті роди податків і виказував, кілько з тих податків припало би краям, а кілько державі.

Суботнішне засіданє угорского сойму можна назвати переломовим, бо принесло остаточно успішний зворот в парляментарнім положеню. Зараз по розпочатю нарад забрав голос президент угорского кабінету ґр. Кин і зазначив на вступі ясно, як конечним є полагоджене войскового закона з дволітною службою і з управильненем справ підофіцирів. Бесідник заявив ся против 3-літної провізориї, предкладаної п. Юстом а вказавши на економічні здобутки, які заложене фабрики армат на Угорщині і обіцяні инші уступки, заявив в справі реформи виборчої, що надіє ся мирного єї розвитку. Президент не має нічо против того, аби палата в формі ухвали зобовязала правительство до предложеня реформи виборчої в сім році. Ґр. Кин подав відтак зміни в законі войсковім, які відповідають жаданю угорскої опозициї і висказав вкінци надію, що удасть ся в спосіб вдоволяючий полагодити справу язикову у войсковій процедурі карній та просив всіх послів, аби допустили до нормальної праці парляменту.

По президенті міністрів промавляв ґраф Аппоний з кошутівскої опозициї.

Зазначив він, що не може дати остаточної відповіди президентови міністрів, бо сторонництво бесідника не нараджувало ся ще в тій справі, одначе з вдоволенем може ствердити, що заява ґр. Кина, особливо в справі дозволу на побір рекрутів і що до службового язика в армії справді зближають єго до жадань опозициї. Ґр. Кин забув однак відповісти що до справи виборчої реформи, іменно чи предложене буде внесене ще в сім році. Бесідник бажає доповненя що-до того предложеня, особливо що-до єго угорскости.

Ґр. Кин сказав, що справді забув говорити о тім. Бесідник вневнив палату, що правительство в виборчій реформі хоче зарадити виборчим надужитям і що радо згодить ся на ухвалу, накладаючу на правительство обовязок внесения предложеня ще в сім році.

П. Ґефрі з партиї Юста заявив, що єго сторонництво буде дальше робити опозицию і не дасть себе побороти. За тим сторонництвом стоїть нарід. Закидає Кошутови непослідовність.

На тім перервано засіданє.

Вечером в суботу відбули ся збори партиї Кошута, на котрих ухвалено понехати дотеперішних, надзвичайних средств борби, а звичайними средствами парляментарними стреміти до того, аби сторонництво в часі правильних парляментарних нарад зазначило свої засади і таким способом бороло ся против войскових предложень.

В справі бомбардованя Бейруту оповіщує Аґентия Стефані таку ноту: Доси звістно лиш тілько, що супротив вістий, що в Бейруті є два турецкі воєнні кораблі, котрі мають улек-

Любимець.

(З німецкого — Марії Неттер).

(Конець).

З ростучим маєтком росло також і єго образоване в практичнім напрямі. Не лише в кружку приятелів, але й в раді міскій радо слухають єго голосу. Почестними урядами єго просто засипано.

Але всьо то єго не вдоволює. Пан Кренінґ честилюбивий і думає о „безсмертности“. В єго найсмілійших мріях уявляєсь єму памяткова таблиця з білого мармору, котрої золоті букви оповідали би про „благородного фундатора, великодушного приятеля людскости і почестного горожанина міста, Вільгельма Кренінґа“ і т. д. Він уявляє собі ту таблицю в вестибулю величавого будинку на широкій середній стіні між сходами. Пригадує собі, що в молодих літах при єго сильній охоті до науки нічого єму так дуже не хибувало як доброї людової бібліотеки. В тім напрямі треба було ділати.

Коли пан Кренінґ виступив перший раз з тим предложенем, єго висьміяно. Говорено єму, що то мрії. Але він не був з тих, аби перший ліпший жарт міг єго відстрашити. „Чим більша перепона, тим сильнійша моя воля“ — говорив звичайно. Умів приєднувати прихильників для тої справи. Вскорі мав запевнене міскої субвенциї на ту ціль. По кількох літах плян поступив так далеко, що він почав розсилати субскрипцийні листи, а дарунком відповідного дому запевнив собі провід в конститууючих зборах. Тепер при помочи Амадея виготовив всі подробиці і інформував ся все як найточнійше, заки пішов на засіданє. Хотів все мати щось незвичайного під рукою; ніхто не сьмів єго перевисшити в знаню річи.

Амадей знає єго слабість; але поважає єї добродушно. Єму подобають ся у того чоловіка всі ті прикмети, які єму хибують: ґеніяльність, підприємчивість, довіре до самого себе і здоровле та красота тіла. Побіч того сімдесятилітного чоловіка, видаєсь він сам собі як старець.

— Ого, Вольґемут, виглядаєте, немов бя хотіли іти на сватанє?

Амадей уникає єго бистрого погляду, як приловлений на пустоті хлопець і нічо не відповідає. Але пан Кренінґ і не дожидав ніякої відповіди. Сідає вигідно на софі і висловлює свою радість, що застав ще дома приятеля, о котрім гадав, що він вже давно вийшов на свій звичайний недільний прохід. По пятьох хвилях він вже в своїм живлі і говорить о своїх плянах. Справа сим разом незвичайно важна, бо вчера були загальні збори і тоді сказав „сейте“ а „тамтой тамте“, а пан Кренінґ був „зовеім иншої гадки“.

Амадей давно вже єго не чує. Поклав перед себе свій годинник і глядить мов загіпнотизований на вказівки, що поволи але безнастанно порушають ся наперед.

Тепер був би в дорозі до неї. — Тепер минав би ріг улиці Вінфрід. — Відтак ішов би через торговицю. — Пятнацять літ ходив тою дорогою день за днем, а одначе якже инакше, як мило і обіцюючо яснів для него здалека видна вивіска: „Книгарня наслідників Конрада Прістера“. — Тепер потягає за лискучий мосяжний ґузик, а стара Катерина, що все єго так радо витає, шепче єму, що пані Пістер давно вже жде на него. Він стоїть в сальоні, а серце бє мов молотом. Вкінци отвирають ся двері; она стоїть перед ним, мила і заклопотана, а він добірними словами оповідає їй то, що вже від літ мав їй сказати, а до чого єму все не діставало відваги. Замість всякої відповіди обіймає она єго своїми хорошими раменами за шию...

— І знаєте Вольґемут, що я на те сказав? — говорить дальше пан Кренінґ піднесеним голосом. — Мої панове — сказав я — було би зовсім хибно брати тут ученого, що все буде трохи гордий на свою академічну мудрість. Подумайте о тій простій публиці, о всіляких радах, яких она жадає при виборі лектури, на яку ми чейже в першій мірі числимо, треба насамперед, що так скажу, виховати для бібліотеки. Тут не може нічо мати якусь бюрократичну або високоучену закраску. І тому,

шити перевіз контрабанди і нападати на італіяньскі кораблї перевозячі войско, приказано італіяньским военним кораблям, аби удали ся до Бейрута і ті турецкі кораблї забрали або знищили. Так представляє ся та войскова виправа, котрої довершено. Урядового справозданя нема. Виключена річ, аби бомбардовано місто.

Адмірал Фаравеллї надіслав подрібний рапорт о подіях в Бейруті з донесенєм о затопленю турецкої канонірки і торпедовця. Фаравеллї, командант італіяньскої ескадри, до котрої належать кораблї „Ґарібальді“ і „Ферручіо“, доносить, що місто не бомбардовано.

Депеші з турецких жерел звучать о много обширнїйше і кладуть притиск на то, що бомбардоване розпочато, заки ще валї міг дати відповідь і що від бомбардованя погибло богато людий та ще більше є раненых. З будинків найсильнїйше ушкоджені: будинок цловий, будинок банку отоманьского і солуньского і два доми приватні.

Новинки.

Львів, 27 лютого 1912.

— **Будучий наслїдник престола,** Найдостойнїйший Архікн. Кароль Франц Йосиф разом з подругою Найдост. Архікняг. Зитою перебували в недїлю в як найбільшім incognito у Львові від години 9 рано до 2 по полудни, а відтак виїхали до Коломиї, звідки вчера рано виїхали назад до Відня. Як вже звістно, має Архікнязь зі своюю шкадроною 7 п. драґонів, котра вже від суботи єсть в дорозї з Брандайз в Чехах до Коломиї по вістати тамже аж до осени. Ходить чутка, що в Коломиї трудно вишайти помешкане для Архікнязя, котрий потребує 25 комнат. Кажуть отже, що колиб не дало ся вишукати відповідного помешканя, то Архікнязь перенїс би ся до Станиславова. Єсть се однак чутка доси не потверджена.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Мінїстер справедливости іменував кандидата нотарияльного Став. Бодаковского в Бучачи нотарем в Залїщиках. — Президент галицкої дирекциї почт і телеграфів іменував ад'юнкта, Каз. Ріхтера, почтмайстром у Велдїжи, а почтмайстра Фр. Валяса перенїс з Велдїжа до Озерен коло Чорткова.

— **Безосновна чутка.** Декотрі часописи подали сими днями чутку, що 90 селян з Дашави, стрийского повіта, зголосило в старостві в Стрию перехід на православіє. На основі автентичних інформаций можемо ствердити, що чутка та есть позбавлена всякої основи, бо в згаданім старостві нїхто не зголошував переходу на православіє.

— **Про ювилей 24 полку пїхоти** подаємо в доповненю за „Дїлом“ слїдуючу вмістку: На величаве ювилейне торжество 24 полку пїхоти спроваджено з Черновець музику військову 41 пп., котра вертаючи в церкви по Службі Божій грала через цїле місто марш укладу о. З. Кириловича, присьвячений з нагоди ювилею 24 пп. як рускому полкови. Марш знаменито уложений зробив велике враженє на мешканцях міста. О. композиторови роблено підчас ґалевого обіду великі овациї. Також належить спростувати, що на площі, де відбувалась дефіляда, промовляв до вояків по руски не хто инший, лишень капітан Кавецкий, і то дуже гарно.

— **Злодій за декретом,** За крадіж дорогого футра на шкоду адвоката дра Зґурского арештовано нотованого злодія Мечисл. Сьверчиньского. Придержаний заявив бутно аґентови, що поліция не зробить єму нїчого, бо він має декрет, котрім лїкарі признали єго хорим на умі.

— **Проґрама концерту в память Т. Шевченка у Львові,** який відбуде ся дня 7 марта в сали Фільгармонїї: Промови; орхестральна продукция музики 30 полку пїхоти, під батутою п. Ролля; два виступи мішаного хору „Бояна“, що виведе нові, цїлком незвістні в Галичинї твори молодого музика з України Стеценка та кілька партий з Гендлевого „Ізраїля в Єгипті“ (хор міш. з повною орхестрою); продукция Людкевичевого „Революціонера“, виконана хором „Бандуриста“ з орхестрою, деклямация, інструментальне тріо (челльо, скрипка, фортепян), виконане пп. Ясеницкою, Вольфсталєм і Кребсом та сольовий виступ звістної сьпівачки і прімадонни укр. театру, п. Фільомени Лопатиньскої. Білети на сей концерт продають ся вже в книгарни Наук. товариства ім. Шевченка.

— **До відомости галицких виставців на одеській виставі.** Комітет виставовий повідомляє всїх пп. виставців, котрі через єго посередництво висилали свої вироби і окази на виставу в Одесї, що предмети їх вже повернули до Львова і суть зложені в маґазинї „Народної Торговлї“. Комітет не міг тих предметів відослати до їх властителів, бо ц. к. власти скарбові австрийскі наложили на них і стягнули велике цло, проти чого за посередництвом львівскої Палати Торговельної внесено рекурс до краєвої Дирекциї скарбу, котра імовірно зарядить провірене предметів виставових. По полагодженю рекурсу будуть предмети виставові їх властителями безпроволочно розіслані.

— **Арештоване шпигунів.** В Княгинини кольонїї під Станиславовом арештовано нїби то якихсь супругів Новіцких під закидом шпигуньства. Они винаймили собі були з кінцем січня мешкане і подали на картцї мельдунковій: Николай Новіцкий, купець з Киева і жена Анна Людвика з Шиманьских. Случайно викрито, що то була пара шпигунів. Той нїби Новіцкий називає ся поправдї Николай Рубанов з Киева і, як кажуть, признав ся вже що приїхав з Киева в цїлях шпигуньских. Підчас ревізиї у них мали знайти компромітуючу переписку.

— **Процес Мацоха і спілки.** В судї окружнім в Петрокові під проводом презеса суду Волкова розпочала ся нині розправа против Дамазия Мацоха і єго спільників. Зізнавати буде 113 сьвідків, 88 покликаних обжалованєм а 25 покликаних обороною. Крім того покликано трох знатоків, двох лїкарів і каліґрафа. Директор департаменту делеґував до розправи начальника своєї канцеляриї Тяжельнікова. Був. ігумен о. Рейман надіслав з Риму сьвідоцтво о хоробі, потверджене російскою амбасадою в Римі а рівночасно подав свою адресу. Ігумен о. Вельоньский не приїде, бо також недужий.

— **Крадежі і арештованя.** В суботу підчас вечірного представленя в Кольосеум арештовано забавляючого ся там при столику Льва Хомича vel Гомича, електротехніка, котрий перебував якийсь час в Румунії, а оженившись з богатою Румункою, забрав цїле єї майно і втік з другою женщиною. При арештованім знайдено ще 2000 корон.

За крадіж 2550 корон і дорогоцінностий вартости 900 кор. на шкоду властительки реставрациї при ул. сьв. Войтіха ч. 2, п. Зальцберґової, віддано до поліцийного арешту єї наймита Стефана Кобзу. Гроші і дорогоцінности, які він вкрав, знайдено сховані за бальком на веранді.

мої панове, мусить бібліотекар мати крім основного загального образованя також фахові відомости, купецкий перегляд і людяну веселу вдачу. А я знаю лиш одного, що тілько рідких прикмет сполучає в собі, а тим є мій приятель Амадей Вольґемут. Що він зробив для фірми Прістерів, загально звістно, а нам він віддасть ще більші услуги, бо аж в бібліотецї буде він на своїм місци.

Пан Кренїнґ виголосив послїдні слова громовим голосом здорових легких, немов би ще в сій хвили стояв перед зібраними і глядить тепер повний ожиданя на Амадея.

— Годіть ся, Вольґемут, годіть ся! То посада, о яку богато людий буде старати ся. Дістанете хороше мешкане в будинку бібліотеки, а коли місто, як можна надіяти ся, перейме на себе за кілька літ бібліотеку, станете міским урядником і будете мати право до пенсиї.

Амадей, що лиш тепер обудив ся наля каний з своїх мрій, усьміхає ся. Єму здає ся, немов би хто хотів єго заманити з раю в мрачні підбігунові краї.

— Дякую вам, ане Кренїнґ. Ви справдї дуже прихильні і добрі для мене. Але я не думаю покидати мого становища. А тепер даруйте, я мушу ще конечно зробити одну візиту.

Пан Кренїнґ пiднимає ся.

— Вольґемут, не уважаю того за ваше послїдне слово. То забезпечене на старість і чогось такого не відкидає ся так легко. Маєте час надумати ся. Переспите ся, то дасте менї відповідь.

Остаточно вийшов і Амадей наслухує, як єго кроки віддалюють ся. Але нараз здає ся єму, немов би пан Кренїнґ завернув на сходах. І справдї, стоїть він знов в дверех. Глядить неспокійно на Амадея і сопить, немов би вийшов що найменше на вежу.

— Ах, Вольґемут! Ось я був би майже забув про найважнїйшу річ! Знаєте вже? Ваша панї Прістерова заручила ся вчера вечером. Так, я зовсїм случайно о тім довідав ся; суджений єї є свояком моєї синової. Вчера обговорювано у нас ту справу дуже обширно. Они, здає ся менї, пізнали ся десь в купелях. Він хороший хлопець, але трохи за молодий для неї. Она має вже своїх трицять чотири лїт, що? Ну, про мене. Нїколи менї не подобала ся та женщина, все лиш використувала других. Але тепер вже справдї пращайте, до побаченя! А не забудьте о посадї бібліотекаря, Вольґемут!

Двері вже давно замкнули ся за паном Кренїнґом, але Амадей все ще стоїть і держить ся стола. Вкінци з трудом обертає ся і єго погляд паде на зеркало. Мов вкопаний стоїть і дивить, а однако нїчого нового не показує єму немилосердне скло: то добре звістна, суха стать на тонких ногах, нерозмірно велика голова на довгій шиї, знане єму добре поморщене лице, що нїколи не було молоде, навіть в дитинячих лїтах.

Нараз в комнатї прокидає ся житє. З усїх кутиків доносить ся до него реґіт і сьміх. А відтак то не є зовсїм комната, тілько шкільна площа, висипана піском і они в часї шкільної перерви грають ся в „суд присяжних“. Засуджують одного опришка і засуджений має бути повішений. Але хлопець, що сидів на лавї обжалованих, не хоче ся дати нїяк повісити. За ним починають гонити, коли нараз кличе якийсь грімкий голос:

— Алеж возьміть Вольґемута! Красшої шиї до повішеня нема на сьвіті!

На той простацкий жарт відзиває ся крик і сьміх, а Амадей кидає ся як тигр на обидника. В нїм нараз проявляє ся сила великана і він був би хлопчиска вадавив, колиб єго були не відорвали сплою. Того самого дня стояв він перед зеркалом і приглядав ся собі. — Від того часу не бавив ся з хлопцями. І нїяка сила на землї була би єго не наклонила, аби він на улици зачіпив яку Лїзу або Каті, які радо глядають між молодежию своїх любовників...

Амадей закриває лице руками і зпоміж пальців падають тяжкі каплї сльоз на рожу.

* * *

Слїдуючої середи при грі в тарока помічають товариші, що Амадей грає неуважно. Лиш пан Кренїнґ не нарікає, але кінчить партию о годину вчаснїйше як звичайно. Відтак просить Амадея, аби ще перейшов ся з ним серед ясної місячної ночи. Він говіркий як все, але оповідає виключно о своїй молодости, богатій у всїлякі боротьби, о радости і смутку, о надії і розчарованю, о любви і ненависти. Амадей тихо слухає і проводить старого Кренїнґа аж до єго дверий. Відтак подає єму руку і каже зовсїм просто:

— Я роздумав собі річ, пане Кренїнґ. Приймаю місце бібліотекаря.

Заки пан Кренїнґ замкнув двері, поглянув за приятелем, що поволи губив ся в тїни домів. Перший раз в своїм житю не тїшив ся з своєї побіди.

Поліция арештувала оногди шлюсарского термінатора Александра Максимовича, котрий на рахунок свого службодавця, п. Григория Нізіньского побирав товари у всїляких склепах а крім того сфальшував рахунки в цїли побираня належитостий у клієнтів свого службодавця.

В Ринку придержано нотовану злодійку Марию Бачмахову в хвили, коли переходячи тротоаром, витягнула п. Маґдалинї Бехтльофовій з кишенї полярес з сумою 60 кор.

Стверджено, що в крадежи брилянтового нашийника (колії) на шкоду п. Вайгінґерової в готели францускім, докопаний арештованими вже провінціональними акторами Марцїньским і Мищишином, брав участь Мариян Навроцкий, також актор провінціональний.

— **Артистичний концерт.** Співацке товариство „Торбан" при ласкавій участи Вп. панї Фільомени Лопатиньскої, Вп. п. Бірецкої, Вп. п. Евгена Перфецкого і академічного хору „Бандурист" устроює у Львові в понедїлок дня 4-го марта с. р. в сали „Народного Дому" артистичний концерт під батутою Осипа Мартиновича з слїдуючою проґрамою: 1) Чогож менї тяжко (хор) дра М. Волошина, 2) Деклямация „Утоплена" Шевченка, п-на Малевичівна. 3) Та не дай Господи (хор) Воробкевича. 4) Люблю дивитись (дует) Балевич, Маслюк. 5) Сольо сопранове п-нї Лопатиньска. II. 6) Закувала (хор) Ніщиньского. 7) Сольо скрипкове п. Перфецкий. 8) Ой гук! (хор) Лисенка. 9) Ой чогож ти почорніло (сольо барит.) Мартинович. 10) З „Окрушків" (хор) Ніжанковского. Цїна місць: Крісло I рядне 3 К, II-р. 2 К, III р. 1·50 К, партер 1 К, для пп. студентів і войска 60 с. Част доходу призначена на „Рідну Школу". Початок точно о год. 8 вечером. Білети скорше набувати можна в книгарни ім. Шевченка, Ринок ч. 10.

— **Самоубийство.** В Станиславові в суботу около 4 год. по полудни відобрав собі житє бувший радний міста і купець Кароль Піскорж. Давнїйше мав Піскорж склеп з модними товарами, але продав его і постановив перенести ся до Відня, куди жінка і донька вже давнїйше виїхали. Піскорж від року мешкав в „Новім Готели Центральнім" при ул. Собіского, столував ся в реставрациї Кеслера і мав звичай, що по обіді лягав трохи пересцати ся. Піскорж був чоловіком богатим бо мав около пів міліона корон. Ходить чутка, що причиною самоубийства було викрите фальшивого подання фасиї податкової, за що скарб державний наложив на него кару в сумі 40.000 корон. Самоубийник полишив лист до жінки, котрий мабуть виясни причину самоубийства.

— **Нещасливі пригоди.** На будові дому при ул. Декерта заломило ся вчера рано руштоване під робітником Михайлом Попком, внаслїдок чого Попко впав з вікна першого поверха на тротоар і тяжко покалїчив ся. Поготівля ратункова відставила нещасливого до шпиталю. Причиною сеї пригоди було зле забезпечене руштованя, бо дошка, на котрій стояв Попко, не була прибита цьвяхами. — У фабрицї Бачевского робітник Петро Олїйник внаслїдок власної неосторожности попав ся між т. зв. стовчаки, котрі тяжко его покалїчили. Нещасливого по поданю ему першої помочи відставлено до шпиталю.

Телеґрами.

Сараєво 27 лютого. В суботу і недїлю студенти і міщаньске населене в Мостарі устроїли антимадярску демонстрацию при чім спалено дві мадярскі хоругви. Поліция і войско завели спокій. Також і в Банялуцї відбули ся демонстрациї.

Константинополь 27 лютого. Після урядових вістий підчас бомбардованя Байрута дня 24 с. м. убито 58 осіб, в тім 2 офіцирів маринарки, 2 моряків і 36 приватних осіб, а зранених було 56 осіб між тими 1 Росиянин.

Льондон 27 лютого. З Нанкіну доносять під датою 26 с. м.: Републиканьский кабінет займає ся нинї злим обходженєм ся з Хінцями на Яві голяндскими властителями. Після урядового донесеня мали там убити 3 Хінців а арештувати без нїякого поступованя, з причини, що они обходили торжественно абдикацию трону. Др. Суняцен порозумів ся з Юаншікаєм. Треба припускати, що правительство поробить енерґічні зарядженя. Кабінет мав розважати справу безпроволочно знесеня договору з Голяндиєю і відкликаня посла з Голяндиї. Настало велике обуренє.

Петербург 27 лютого. На вчерашнїм засїданю думи жовтняки поставили внесенє, щоби предложенє в справі зарядженъ против німецкої кольонізациї на Волини відослати назад до комісиї в цїли нових нарад в дусї розширеня тогож закона також на ґубернї київску і подільску. Дума прихилила ся до того внесеня, не визначуючи реченця, в котрім ті наради мають скінчити ся.

Надіслане.

— Вказівкою для наших читачів повинен би бути слїдуючий лист, який Єго Сьвітлість Князь Йосиф Роган в Шатвін (Schottwien) написав: „Чудесне дїланє флюіду Ельза перевисшує справдї всякі ожиданя і можете публично оповістити, що менї і моїм знакомим Феллера флюід Ельза і піґулки Ельва віддавали знамениті услуги при многих недугах, як біль голови, зубів, коленю, рваню і болях крижий, нежиті, болях жолудка, нестравности і т. ин., особливо при ослабленю зору скріпляє флюід Ельза очи, задля чого дуже его поручаю як одно з необходимих домашних средств лїчничих". — Наші читачі, що хотїли би спробовати того ліку, можуть одержати флюід Феллера „Ельза" за 5 корон франко, коли напишуть просто до надворного аптикаря Е. Ф. Феллера в Стубіци (Stubica) площа Ельза ч. 260 (Хорватия).

Colosseum Германія

Від 16 лютого 1912.

НАДЗВИЧАЙНА ПРОҐРАМА!

Vera Violetta, оперетка Айслера. — **Suzette Mina**, звізда полудн. Америки. — **Yvelte**, пантоміна. — **Selina Revellou**, ґімнастики. — **6 Rennes**, секстет дамский. — **Joe de Bert**, водевілїстка. — **Corini**, еквілїбр. —

ВІТОҐРАФ і т. д. і т. д.

В недїлї і сьвята 2 представленя о годинї 4 і 8 вечер.

Білети можна вчаснїйше набути в Бюрі дневників ПЛЬОНА, ул. Кароля Людвика 5.

Церковні річи

— — Найкрасші і найдешевші продає — —

„Достава"

основана руским Духовеньством у Львові при ул. Руській ч. 20 (в камениці „Дністра"), а в Станиславові при ул. Сокільки число 1.

Там дістане ся ріжні фелони, чаші, хрести, ліхтарі, сьвічники, тацї, пачерцї, киоти, плащеницї, образи (церковні і до хат), цьвітя, всякі другі прибори. Також приймає ся чаші до поволоченя і ризи до направи.

Удїл виносить 10 К (1 К вписове), за гроші вложені на щадничу книжку дають 6 прц.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм числа мінутових.

Відходять зі Львова
з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 2·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45** 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденно, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, 9·15, 9·37, 2·30, **3·05***) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·59, 11·26
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·18.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, [illegible]·30, **2**, 5·48 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·12†) 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·5[illegible], **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·[illegible]
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00

З Сокаля: 7·32, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13. 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·09§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелізниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано-окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций з краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важким.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).